Ο Γιάννης Αργύρης πάει (Τετάρτη κι όχι Κυριακή)

written by Piera Del Bando | 03.12.2022

Η Πλάκα ήταν χωρισμένη σε τρείς ζώνες κατοχής ακόμη και πριν την μεταπολίτευση.

Το “Λημέρι” του Τζαβέλλα , του Τζαβέλλα όπου σύχναζαν οι Ρηγάδες, το Ταμπούρι με Κούτρα, Νικόλα Μητσοβολέα και πήχτρα στους Κνίτες, και η πιο παλιά “Εσπερίδες” που μάζευε την παλιά γενιά των μπουάτ και τους αναρχοαυτόνομους.

Ο Γιάννης Αργύρης ιδιοκτήτης του τελευταίου κάστρου που έκλεισε το 04 λόγω της αρρώστιας του “αλλά και συνθέτης, τραγουδιστής και στιχουργός έφυγε από τη ζωή τη παραμονή της πρωτοχρονιάς.

«Έλα μαζί μου», «Πάει κι αυτή η Κυριακή», «Κάποιος γιορτάζει», «Μην κουραστείς να μ’ αγαπάς» είναι μόνο μερικά από τα τραγούδια που άφησε πίσω του.

Ήξερε και κρατούσε το κόσμο του και με φοβερές ατάκες όταν ενδιάμεσα από το τραγούδι του πετούσε Μικρές αγγελίες σοβαρά και μας κούφαινε.

Κάποιες από αυτές, ήταν:

-Φεβρουάριος ζητά δυο μέρες καιρό

-Αυτοκίνητο τεσσάρων ίππων ζητάει γάιδαρο για διασταύρωση

-Διατίθεται χαράδρα για δυστυχήματα

-Βούλες καφέ με σκυλάκι, ζητούν αμοιβή για να επιστρέψουν στην κυρία τους

Εκτός από τις Μικρές Αγγελίες, έλεγε με ύφος γκουρού, σοφά αποφθέγματα όπως:

-Όπου όργανα βαρούν, κάπου γάμος γίνεται. Αν δεν γίνεται γάμος και βαρούν τα όργανα, είναι ομαδική!

-Όποιος κοροϊδεύει τον άλλονε, κοροϊδεύει τον άλλονε!

-Αν πας στην Καλαμάτα και ’ρθεις με το καλό… να με φτύσεις!

-Το καλό το παλικάρι ξέρει κι άλλο παλικάρι!

-Αγάπα τον φίλο σου με τα ελαττώματα του. Εμένα, όλοι οι φίλοι μου είναι ελαττωματικοί!

-Έχω τα δύο κάπα… έλεγε τις τελευταίες του μέρες.

…καρκίνο και καρδιά

και συμπλήρωνε…

-…αν πάθω και εγκεφαλικό… θα γίνω ΚΚΕ!

Αναρτούμε τρεις συνθέσεις τους το “Πάει κι αυτή η Κυριακή” σε λάιβ, τον Λάκη Παπά στο “Ιδανικό μου” και το “Πάλι βροχή”.